

Mand: Saa siger man, at han jo har Lov til at tage af sin Løn. Han har 1,400 Kr. i Løn og 300 Kr. i Alderstillæg, altsaa 1,700 Kr. Men naar man fradrager Husleje og Skatter, Rente af Kaution, Livrente for hans Hustru o. s. v., og der saa oven i Købet skal tages over 300 Kr. af denne Løn, bliver der kun et lille Beløb, næppe over 8 à 900 Kr., til ham at leve af. Hvorvel jeg ikke staar her for at anbefale store Lønninger, mener jeg dog, at saa vidt skulde vi gerne komme, at en Mand, som har med et saa stort og ansvarsfuldt Hverv som Postvæsenet at gøre, faar en rimelig Løn. Jeg er ogsaa ganske sikker paa, at hans Løn maa blive sat op, naar Lønningsloven næste Aar kommer til Revision, men allerede nu maa jeg henstille til Finansudvalget og den højtærede Indenrigsminister; om der ikke kunde ydes ham en Hjælp, om ikke det hele, som jeg her har talt om, saa maaske Halvdelen eller dog noget deraf. Det vil naturligvis blive modtaget med Tak af rette vedkommende.

Den sidste Sag, jeg vil omtale, er en Henstilling til den højtærede Finansminister. Jeg tillod mig i Fjor ligesom i Forfjor temmelig udførlig at omtale Krydstoldvæsenet og de uheldige Forhold, som dets Personale hidtil har levet under. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage disse Udtalelser eller paa yderligere Omtale deraf, kun skal jeg sige, at der siden denne Sag i Fjor blev omtalt her, saa vidt mig bekendt, er foretaget en lille Forbedring, som jeg paaskønner, men der bør gaas videre. Det, som jeg særlig ankede over, var, at Krydstoldassistenterne og i det hele taget de, som betjene vore Krydsfartøjer, ikke have Lov til at have deres Familie paa det Sted, hvor deres Fartøj har Station. Det har hidtil været Skik, at man ligefrem af Princip har flyttet dem saa langt bort som muligt fra den Plads, hvor deres Familie bor. Nu har jeg, som sagt, ganske vist bragt i Erfaring, at man har gjort noget for at forbedre Forholdene, idet man har søgt at anbringe Krydstoldassistenterne og Betjentene saa nær ved deres Hjemsteder som muligt. Selvfølgelig kan det ikke lade sig gøre for dem alle, men jeg tillader mig at mene, at der intet er til Hinder for, at man kunde betyde Krydstoldassistenterne, at det, naar de ønskede det, og det ikke er til Udgift for andre end dem selv, ikke skulde være dem forment at have deres Familie boende i den By, hvor deres Skib har Station, naar man i det hele taget vil bibeholde denne for Søfarten uheldige Institution. Jeg tillader mig at henstille

dette til den højtærede Konseilspræsident og Finansminister og haaber, at det maa blive taget under velvillig Overvejelse.

P. Pedersen: Der er paa denne Finanslov et Par Spørgsmaal, jeg egentlig havde tænkt at ville berøre; men da andre ærede Talere gentagne Gange have berørt dem, skal jeg ikke komme ind herpaa, men indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger angaaende et enkelt Spørgsmaal, der for Resten ogsaa er berørt af en foregaaende æret Taler, nemlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen). Det angaar Indkvarteringsspørgsmaalet i Frederiksborg Amt. Jeg tror ganske sikkert, at der i flere Sogne i dette Amt af Beboerne føles Trang til en Forandring i disse Indkvarteringsforhold. Der er mange Steder, hvor man gentagne Gange har klaget over det stærke Tryk, som disse Indkvarteringer idelig og idelig udøve. Jeg skal ikke her komme ind paa at fremdrage disse Sogne enkeltvis, men blot omtale, at nogle Sogne om Jægerspris i Horns Herred, der ligger i min Valgkreds, nu saa mange Gange have haft stor Indkvartering, at der i Fjor i December Maaned fra disse Sogne blev indsendt et Andragende til Krigsministeriet, hvori det oplystes, at man der i de sidste 12 Aar hvert Aar i September Maaned har haft Indkvarteringer i 16 à 17 Dage. Jeg haaber, at ærede Medlemmer og ogsaa den højtærede Minister ville indrømme, at det er en stor Byrde for disse mange Beboere saa mange Aar hvert Aar at skulle have Indkvartering i 16 à 17 Dage. Jeg talte da med den forrige Krigsminister herom, og han lovede ogsaa for sit Vedkommende at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse for om muligt, naar han fik tænkt noget mere over Sagen, at kunne foretage en Forandring heri. Jeg ved ikke, om der senere er sket noget. Jeg forudsætter, da Andragendet først blev indsendt i December Maaned, og da der nu er sket en Forandring i Krigsministeriet, at den nuværende højtærede Krigsminister ikke har rørt ved denne Sag for Tiden, og jeg vilde derfor blot tillade mig at henstille til den højtærede Krigsminister, om han ikke vil overveje dette Spørgsmaal noget for at se, om ikke disse Indkvarteringsbyrder kunde fordeles saaledes, at der ogsaa paa andre Steder kunde indkvarteres Militær. Jeg haaber, at det høje Ministerium vil indrømme, at naar Beboerne der i saa mange Aar have haft Indkvartering saa mange Dage, er det temmelig meget, og at Ind-